

FEJÉRMEGYEI NAPLÓ

Novam ephemeriden, cui titulus „Fejérmegyei Napló“ a vobis institutum ad catholicarum partium proposita promovenda, id equidem probamus libenter (Az általalok katolikusok törekvéseinek előmozdítására „Fejérmegyei Napló“ cím alatt létesített új lapot mi örömmel helyeseljük XIII. Leó pápa Zichy Nándor grófhhoz, 1895. márczius 6-án.)

Előfizetési árak:
1 évre 12 kor., 1/2 évre 6 kor., 1/4 évre 3 kor.
Egyes szám ára 10 fill.

Felolős szerkesztő:
BILKEI FERENC.

Segéd szerkesztő:
KETSKÉS ELEK.

Megjelenik: kedden, csütörtökön és szombaton este.
Szerkesztőség és kiadó-hivatal: **Szent-István-tér 1.**
Egyes számok kaphatók: a dohánytözsékben.

Bikaviadal.

Nem mi adjuk ezt a meglepő nevet a politika porondján túlekedő Tisza grófra és Bánffy báróra. Lejzszurnáljuk, a „Magyar szó“ tiszteli meg őket ezzel a különlegességgel. Ő tudja, hogy miért? Ismeri mindkettőt kívülről-belülről, különösen ismeri pedig erszényeiket, melyekből akkor is, most is kitarattotta magát. Most ugyan szidja Bánffy Dezső bárót, akár a bokrot, elmondja róla, hogy hazaáruló, protestánsnyomorgató, klerikalís gézengúz stb. s magasztalja Tisza Istvánt, a kinél lovasabb, előkelőbb, liberálisabb, színmagyarabb legény nem toporzékolt még a budapesti arénában.

Maradjunk azonban meg a hasonlatnál. Tehát bikaviadal volt a napokban Budapesten. Akár csak a „Betyár“, meg a „Gyémánt“ ütötték volna össze a kemény koponyájukat, szegték volna egymásnak a vastag nyakukat Bánffy ur, a néhai s Tisza ur. A jelenlegi, a puszták urai, a békés polgárok rémei viaskodtak egymással. Mindkettő a hatalomért lett az, a mi. Kiverte, kidöfközte azokat, a kik versenytársai lehettek volna s uralkodott, illetőleg uralkodik rendíthetetlen nyakassággal, a figyelmeztetésre, az okos szóra nem he-

derítve addig, míg a nemzeti önérték el nem üzte, ki nem verte, illetőleg ki nem veri az ország virágos kertjéből.

Ki tisztelte Bánffy s ki tiszteli Tiszát? Senki más, csak az, a ki vár és remél tőlük valamit s a ki félt tőlük. Mindenki csak a maga személyére nézve. Hogy az országnak semmi haszna, hanem csak kára belőlük, azt mindenki tudja. Jogainkat arculverni, önértékünket megalázni senki sem tudta ugy, mint ők. Bánffy beszélt a nemzeti színű rongydarabról, Tisza István gróf szól az Ausztria nagyhatalmiságában felolvadó allamiságunkról. Mindkettő sorvasztja erőnkét, semmivé teszi reményeinket, csak azért, hogy uralmát biztosíthassa.

Bánffy megtért azóta. Ezt ő mondja. Das sagt er. Hiszi neki, a kinek jól esik. Mi nem mondjuk, hogy meggyőződése ellen szaval. De oly keserves dolog jó képet vágni ahhoz, ha valaki előbb arcultított bennünket és azután békítőleg simogatni kezd: De hát akár júnik nekí hinni. Hígyjük el, hogy csakugyan belátta tévedéseit, hogy csakugyan értékesíteni akarja mindazokat a tapasztalatokat, melyeket nemzetünk érdekében valóknak tart. Megalázza önmagát, elvonul a caudiumi iga alatt és felvilágosul ő is a bűnökről, melyeket

Magyarország ellen a kormányok 1867 óta elkövettek. Szomorúság és elkeseredettség vesz rajtunk erőt, mikor a jelen reménytelenségeire tekintünk. Mennyi megaláztatás vár még ránk, ha a tényleges hatalom birtokosai a jelenben bünt követnek el, a mit a jövőben legfeljebb megbánni tudnak csak, de kijavítani soha. Mivé sülyed hazánk, ha nem a fejlődés, hanem mindig a jogfeladás lesz osztályrészünk. Terheink növekednek, a milliók és milliárdok ólomsúlyal nehezdednek a nyakunkba, teherviselési képességünk napról-napra kevesedik. S mi mindezt nézni vagyunk kénytelenek ölbetett, összeszorított kezeinkkel. Nem tehetünk semmit, mert választóközönségünk maga ruházta fel hatalommal megrontóit, jogainak tönkretéveit. A szó haszatalan, a könyörgés sikertelen a választások alkalmával. A gyöngye nép és romlott intelligencia vakon rohan vesztébe.

Most ismét szemléljük Tisza István gróf hányavetiségét, orgiáit beteg nemzetünk lázban égő teste mellett. Széll Kálmán becsületes igyekezettel törekedett használni országunknak Nem kellett. Jött az obstrukció, sarkára állott a függetlenségi párt, hogy kiüldözze őt munkálkodásának szinteréről. És elfogadta Tisza Ist-

A FEJÉRMEGYEI NAPLÓ TÁRCÁJA.

Isten a tengerparton.

Írta: François Coppée.

A tengeri fürdőzés után való vágy annyira nő Franciaországban, a fürdők teli kényelemmel, izléssel annyira szaporodnak, a vasutak oly könnyen hozzáférhetővé teszik azokat, hogy a mi nyugoti tengerpartunkon nemsokára egymást érik a villák, fürdőtelepek, szállodák, hosszú soruk ki fog terjedni Dunkerktől Luz-Szent-Jánosig. Ma ugyan még jórészt csak képzeletben van meg e tengerparti sugárút, töredékhalmoz, sziklák, hányt-kövek váltják fel sorban egymást, de bizonyos, hogy a robbanószerék előbb-utóbb eltüntetik ezen természeti akadályokat s a mi unokáink bámolni fogják a pompás kioszkok, urilakok végtelen sorát, hová a villamos vasutak százezrenként szállítják a nyári időszak három hónapjában Páris és a környék lakosait, kik eljönnek ide, hogy magukat felfrissítsék s úde levegőt szívjanak.

Ma még nem haladtunk annyira, talán szerencsére, legalább én szerintem, ki annyi bánnattal eltelve látom, mint tünik el a régi Franciaország minden ősi emléke. Azonban a norman-

diai part néhány állomása Párishoz közel, már általakulólébelben van és a megfigyelő tekintete előtt sajátos kép tárul fel, mint kavarodik össze a régi bensülött lakosság, ősi emlékek, a modern emberekkel s legújabb találmányokkal.

Talán sehol sem megkapóbb az ellentét, mint Ureportban, ezen ősi, nevzetes halászfővárosban, hová már évek óta, leginkább vasárnapokon, nagyszámu vidám fürdőző látogat, midőn külön vonatok szállítják oda utúmi Páris kis embereit.

Ezen tengerparti lakosok mellett, kiknek szétől, vihartól megviselt arca, komor tekintete az állandó verzedelmeket juttatja az ember eszébe, melyek között élnek le ezek napjaikat, kiknek ruházata nagyban hasonlít azon első hajósokéhoz, kiket Angó, a hirneves hajós és tengerész-tünk megalapítója a XVI. században szerződött hajóira, mondom, ezek mellett nagyon érdekes látni Páris kis embereit, az ünnepesen kiöltözködött gyári munkásokat, ruházatukkal a nagyuri hölgyeket utanzó szobaleányokat. Midőn megérkeznek a kikötőbe, kimerülten az ámatlanul töltött éjszaka után, karjaikon élelmi szerekkel megpakolt kosaraikkal, tágra nyílt, bämész szemekkel nézik a tengert, hajókat, a festői szépségekkel ékes tengerpartot. Majd sajátos párisi módra

lármas hahotába törnek ki, csufolódó megjegyzéseket tesznek s a külvárosiakat jellemző módon nagyolznak.

Az is meglepő látványosság, midőn a kerekpárosok s automból kocsi fertőző porfelleglőt borított csapata, szabályos pöfögéseiket hallva bevonul a kikötőbe; szóval az utazás ezen új neme, a gépipar utolsó diadala, mely hovatovább megszüntet minden távolságot s az élet viszonyait teljesen átalakítja. Megkapó, midőn az ember látja azokat, ezen ősi halászfővárosban, amint tompa dübörgéssel, ildomosan kanyarognak. Ezen antik alaku, erős, nehézkes bárkák emlékeztetnek azon első bárkákra, melyeket Cartier Jakob s rettenthetetlen társai készítek, s melyek először szeltek át az Atlanti oceánt s Szent-Lőrincben kötöttek ki.

Egyik szeptemberi vasárnapon, midőn a mulatózók tömege az öreg Treportban kiszállott, magam is ott bolyongtam a tengerparton, utközben hallgatva a városiak több-kevesebb izetlen megjegyzéseit, az idő, mely reggel óta fenyegető volt, hirtelen elborult. A már erős szél, mely elen a nők ruháikat, a férfiak szalmakalapjait alig győzték védeni, hirtelen viharra változott. A hatalmas tenger baljósatúan haborgott, összetorlódtak a hullámok, óriássá nőttek s megtörve a

Papp Károly

selyem-műfestő és vegyészeti ruhatisztító

Székesfehérvárott
Városház-tér, 5. szám alatt.
(Bejárat a Megyeház-utcáról.)

Mindenmú őr-, nő-, gyermek- és egyen-ruhák,
menyasszonyi kelengyek, függönyök, végárúk,
valamint ágynemű-toll tisztítását elvállalom. —
Gyász esetekben a legrövidebb idő alatti ki-
szolgáltatást ígerek. 2721 156-36

Mai lapunk 6 oldal.

00000410

vánt, a kiről tudta, hogy Széll Kálmánnál minden körülmények közt rosszabbat kap benne. Ráerőszakolta az országra, mert mint mondotta: „hagyjuk őt a békés munkálkodás terére lépni.”

Ime! itt a békés munkálkodás. Kinevet, kikacag minden tisztességes törekvést. A függetlenségi párt főbuzdulásán hangos kacagásra fakadt. Apponyi Albert becsületes kijelentéseire foghegyre kapja a szívvarját és gúnyolódva adja tudtára, hogy az ő kezében van a hatalom. A gyenge és gerinctelen többség vezére szabadon garázdálkodik, mert tudja, hogy kikkel van dolga. Mi pedig nézzük és tehetetlen kétségbeesés lehet az osztályrésznünk és felsőhájozunk: nem volt-e jobb az abszolútizmus korszaka, a mikor intézkedtek rólunk nélkülünk, most pedig tönkremegyünk a magunk választotta eszközök által.

Tisztességes, keresztény gondolkozásu emberek kellene Magyarországnak. A liberálizmusról — azt hisszük — most már csak mindenki fogja látni, hogy romlásunkat okozza.

UJDONSÁGOK.

Kirándulás a német katolikus nagygyűlésre. A német katolicizmus minden évben megismétlődő, hatalmas manifesztációját nem szük-séges e helyen magasztalni. Sehoh e világon nincs oly szervezett ereje, olyan inponáló fellépése a katolikus társadalomnak, mint épen a protestáns Németországban. A német katolikusok szilárd hitmeggyőződésének felfrissítése, a katolikus társadalom organizálása és a katolikus szellem erősítésére minden esztendőben összesereglenek a német katolikusok évről-évre új helyen. A tavalyi jubiláris gyűlés Kölnben volt. Mindannyian, akik ott voltunk, feledhetetlen emlékeket hoztunk magunkal.

Gyönyörködtünk a tizezrekre menő kath. munkás-csapatok felvonulásában. Hallgattuk a kölni és a milánói bíborosok apostoli szöveget. Jelen voltunk a katolikus „Burschenschaftok”

összejövetelein. Elragadtatással hallgattuk a leg-híresebb német parlamenti, kathedrai és egyházi szónokokat, mint tettek hiet eleven katolicitá-sokról. Együtt láttuk az összes katolikus or-ganizációkat. Bámultuk azt a csodálatos egységet és irigylésreemlítő rendet, melyet ott tapasztaltunk. Ott volt a szemünk előtt az egész német katho-lizmus, ugy, amint dolgozik, imádkozik. Minden szavuk, minden cselekedetük hatalmas tanítás volt, amely a mi sziveinkben a tettrévágyás ér-zését és lelünkben a nemes példa követésének erős akarátát keltette fel.

Mi magyarok még ott a külni dóm előtt elhatároztuk, hogy az idén nagyobb számmal megyünk, nagyobb magyar társaságot loborzunk össze, mivel most Regensburgban legközelebb lesz hozánk.

Már érintkezésbe léptünk az ottani rende-zőséggel és a következő utitervet és költségvetést terjeszthetjük elő:

A katolikus nagygyűlés Regensburgban ez évi augusztus 21-én, vasárnap délben kezdődik és csütörtök délig tart. A társaságnak tehát már szombaton délben kell elindulnia Budapestről. Ez az idő különben igen szerencsés, mert a társaság tagjai részt vehetnek a Szent István-napi körme-neten Budavárában. A fővárosban kell gyüle-keznünk, mert csak így érvényesek a kedvez-ményes jegyek. Az ország bármelyik más részé-ről is többre kerül az ut, és alkalmas összeköt-tetés sem kapható.

Utirány: Oda: Budapest—Pozsony—Wien Linz—Passau—Regensburg vasuton; vissza: Re-gensburg—Passau vasuton, Passau—Wien hajón és onnan Budapestig vasuton.

Az utiköltség II. osztályu vasuton és I. osztályu hajón 88.50 koronába; III. osztályu vasuton és II. osztályu hajón 64.90 koronába kerül. Ez tisztán a vasuti jegy ára, melyet a vasutnál kifizetünk az utolsó krajcárig. Rendezési költség egyáltalán nem számítunk fel. Urak, kik már ismételtet részt vettek a német katho-likus nagygyűlésen, szivesek voltak a rendezésre vállalkozni, tehát azok is elindulhatnak, akik még nem voltak külföldön; vagy akik nem beszélnek elég jól németül.

Az elszállásra vonatkozólag a regensburgi rendezőség értesítési alapján a következő fölvi-lágosítást adhatjuk: Fiatal papok, theologusok, tanárok és tanítók részére 20—25 ingyen lakás áll rendelkezésünkre. Szállodákban 2—3 márká-ért, magánházaknál 1—4 márkáért kapható szoba és reggeli.

Az étkezésről mindenki maga gondoskodik. Értesülésünk szerint az ellátás négy koronánál többre nem kerül naponkint.

Regensburghoz közel van a Walhalla, oda szintén kirándulunk. Ez az ut külön költségbe kerül, amely azonban igen csekély lesz.

A társaságban férfiak és nők is rész ve-hetnek.

A jelentkezéseket és kérdézőkördéseket le-hetőleg azonnal kérjük Ernszt Sándor ország-gyűlési képviselő címére Budapest, IV., Ferenc-József rakpart 27.

Igen célszerű volna, ha nagyobb katho-li-kus egyesületek hivatalos képviselői is csatlakoz-nának a társasághoz.

Azon reményben hívünk meg mindenkit erre az érdekes és kellemes tanulmányi kirándu-lásra, hogy az ott szerzett tapasztalatokat majd visszatérve hasznosan értékesíthessük a magyar katolicizmus javára.

— **Kitüntetés.** Valóban szép kitüntetés érte városunk egy derék iparosít, Nyáry György felsőkirályosi asztalosmestert. Herceg Lichtenstein Alajosné, szül. Erzsébet Anália főhercegnő Wense bárónő udvarhölgye által értesítette, hogy ő Fen-sége megengedte neki, hogy „*Ö cs. és kir. Fen-sége, herceg Lichtenstein Alajosné, szül. Erzsé-bet főhercegnő kamarai szállítója*” címet visel-hesse. Magunk is öszintén örvendünk a szép ki-tüntetésnek.

— **Pilis-Szent-László kérelme az áldozat-kész nagy közönséghez!**

311. 1904. sz.

D. az Ur Jézus Kr.!

Magyar hazánk szivéhez, Budapesthez kö-zel — a pilisi hegyecsoprot közepette — fekszik a 699 lelket számláló Pilis-Szent-László község. Né-pe róm. kath. tótajku, azonban már-már meg-magyarosodó, teljesen szegény sorsu, mert ha-tára alig tesz ki 600 holdat s az is gyengén termő. A körösörült elterülő erdőségek telvek a vadá-szati törvényvéde nemes vaddal, mely ellen nem képes megvédeni csekély barmését. Ez is, de föld-raji fekvése is befolyással van teljes szegény-ségére, mert tengelyen alig lehet megközelíteni; kivétel semmi, behozatala azonban még fekete kenyere is. A budapesti turistaegyesület jól ismeri, mert hisz tagjai festői fekvésénél fogva szivesen látogatják. Földrajzi fekvésénél fogva, tehát kény-szerhelyezetből „Nagyközség” s ez az oka, hogy szegény néptünk vállalt 130 — 150 % közt válto-zó községi pótdadó terhe nyomja, nem számítva

védgátot, habos tajtéjkukat a járólélokre szórták. Itt a tömeg megállott, nevetés és sikoltozásban törve ki mindannyszor, midőn a sós zápor elborítá őket — visszatartva a látványosság fenséges szépsége által.

Kevés vártatra még borzasztóbbá vált az idő. A vihar tombolt, a hullámhegyek mind na-gyobbra nőttek — mint a hogy ez a mi part-jainkon gyakran előfordul — és a tengeri táviró sem adott jelt arra, hogy hamarjában jobbra lenne kilátás.

Pedig több hajó kint járt a tengeren, nem halászat céljaitól — a halászok általában meg-tartják a vasárnapi munkaszünetet — hanem párisi vendégekkel, kik egy-két órára élvezni akarták a szabadság eme napján a tengeri izgal-mak minden nemét, jacobva magával a haborgó tenger veszélyeivel.

Az orkászterű vihar, hirtelen dühösen tor-lódó hullámok akadályozták a hajókat abban, hogy a kikötőbe jussanak. Hevesen vagdosva s hanyattatva, vitorláik majd a komor égboltozat felé hajtottak, majd orraikkal lesüllyesztettek any-nyira, mintha végkép emelültek volna a hullám-tengerben. A kormányzást megnehezítette azon körülmény, hogy a hajók tömve voltak bőrig ázott utasokkal, kiknek legtöbbje ajultan fetren-

gett a hajó fenekén, mit élvezettel nézett a kikötő-be csoportosult bémész tömeg.

A hajók nagy erő-megfeszítés következté-ben mégis szerencsésen kikötőbe jutottak, kivéve egy leghátul járó kis hajócskát, mely legtöbbet szenvedett a tajtékos hullámok csapdosásaitól. Kormánytartója leszakadt s mint hivatalos rongy lett kitéve a vihar s hullámok játékának. A négy matróz állva, kimerülten tartá az ezveket s a legnagyobb táradssággal tudá csak fenntartani a hajócskát kétségben levő párisi utasaival.

E közben a megkésztet hajó, hála az evez-zők önfeláldozó működésének, már-már a kikötő-höz közeljut, midőn egy hatalmas hullám oldalról megragadja, magasba emeli, ellenállhata-lan erővel viszi tova, a hullám elborítja, óriási csattanással a sziklafal felé veti.

A szemlélők rémes jajkiáltásban törnek ki, majd nem sokkal azután, midőn a hullámhegy elsimul, hosszú sóhaja a megkönnyebbülésnek hallható a tömegben. Szerencsés végső erő-meg-feszítésre a tanítóosnak, az evezősök lélekjelen-léte elhárította az összeütözközést, a végveszedelmet.

A hajócska — melyet Mária Johannának neveztek — meg volt mentve!

Mivel az eset nem volt végzetes kimenetelű, a tömeg rövid fecsegés után hamar napirendre

tért fölőtte. Oh! a párisiak nagyon könnyűvérűek. A látványosság egyébként véget ért. A hajó ki-kötőbe jutott s a védgát, melyet állandóan ver-desett s vízzel elborított a torlódó hullám, mind inkább visszaszorítá a bolyongó tömeget. Mind-nyájan visszaindultak a város felé, utközben társal-gásuk közepette ugyszólván szó sem esett már a veszedelmekről, melyeket Mária Johanna utasai kiállottak.

Ezalatt két reporti nő, kik zörgős facipők-ben mellettem haladtak el, beszéltek még az ese-ményről s hallottam, midőn az idősb a fiatalab-bikhoz régies kiejtéssel így szólt:

„Lásd leányom, mi nem féltünk. Az idén nem érheti baj Mária Johanna hajót . . . emlé-kezhetsz, ezen hajón ott volt az Isten.”

Isten a hajón! Bárki beláthatja, ezen állí-tásban van, mi az ember érdeklődését felkeli. Megemeltet tehát kis fehér sapkátam s megkér-deztem: a jó asszonyt, mit akart azzal mondani. De ugy látszik, kérdésem nem tettset nek, mert miután ugy félve végignézett rajtam, eléggé ér-des hangon így válaszolt:

„Oh! ha megmondanám magának, bizo-nyosan kinevetne érte . . . Maguk párisi urak, nem hisznek semmit.”

Szlanyinka Ferenc

férfiszabó

Székesfehérvárott, Szent-Imre-utca I. szám.

Ajánlom dúsán felszerelt rakatáromat a legfinomabb tavaszi és nyári angol és hazai szövetekből. Vállalkozom mindennemű úri-, egyen- és papi-ruhák legutányo-sabb ár melletti, korrekt és gyors elkészítésére. — Vidékre próba nélkül.

ide egyházi, iskolai, mező-erdő- és éjjeli kiadásait.

Népünk szíves szeretettel viseltetik magyar hazája és faluja iránt. Nem zúgolódott sorsa ellen sohasem, mert templomában — a melyben már magyar nyelven is adott hálát Istenének — vigaszt és enyhülést lelt nehéz helyzetében és erőt a további közdelemre. De sajnos, hogy templomunk belsejét az idő vasfoga olyannyira megviselte már, hogy az az Isten házához nem illő, a buzgó ájtatoskodókat elszomorító állapotba jutott. Templomunk főoltárának képe tönkrement, lehullott ép egy a mellékoltár képe is. A szőszek korhadtt, összerúgódtak a képek. Maga a főoltár — a mely bármely templomnak is díszére válnék — rászorult a tatarozásra; az orgona pedig felmondta a szolgálatot. A falazat külső-belső vakolatára hulladozik; veszélyvel fenyegetvén nemrégiben is a buzgó ájtatoskodókat olyannyira, hogy a templomot be kellett zárni.

Önerőnkől nem segíthetünk ezen a bajon, mert hisz pénzünk nincsen, sem alapunk, a mely fedezné a szükséges kiadásainkat. Rászorultunk felebarátaink segítségére, miért is esdő szavainkat mindazokhoz intézzük, a kiket tehetséggel áldott meg az Úr Isten. Küldjenek bármily segítyt. Ki a menyit adhat, mert hisz a sok csekélység is képviselni fogja azt a néhány száz forintnyi összeget, a melylyel kinyithatjuk az Istenházat. Higgyék meg, hogy adományainkkal nemcsak az Isten dicsőségét fogják előmozdítani, hanem előmozdítják népünk szeretetét és bizalmát a magyar állam-szeme fenségében.

Az Úr Isten áldja meg a kegyes adakozókat!
Pilis-Szent-Lászlón, 1903. évi szept. hó 28-án.
U. p. Szent-Endre, Pestmegye. — 860. sz.
Püspöki engedély. 674/1904. sz. Belügyministeri engedély.

Mattyasovszky Gergely,
h. plebánus.

Mrvay Lukács,
tanító.

Majrek József,
templom-gondnok.

— A városház kibővítéséről szóló közgyűlési határozatot (illetőleg annak az építkezésre vonatkozó részét) a miniszter jóváhagyta.

— **Közszónetnyilvánítás.** Mindazoknak, a kik Istenben boldogult jó férjnek elhalálása alkalmából mérhetlen fájdalommal résztvételük nyilvánítása által enyhíteni igyekeztek, koszorukat küldötték vagy kocsijaitkal rendelkezésünkre bocsátani kegyesek voltak, halás köszönetemet nyilvánítom.
Özv. Galambos Istvánné.

Azután tovább ment, hozzacsatlakozva kísérelőjéhez.

Ekkor kíváncsiságom tetőpontra hágott. Folytatva sétámat, virágokkal pompásan ékesített köves utra tértem, mely a templomhoz vezet. Ugy intéztem a dolgot, hogy a litánia végén találkozzam a segédlelkészszel, mivel már több ízben kellemesen elársalógtam. Kértem a fiatal papot, magyarázza meg, mit akart az öregné ama szavakkal mondani?

— „Isten a hajón” mondá, ezen állítás a tengerparti lakosok régi és kegyeletteljes szokásában gyökerezik. Urnapján kisorsolnak néhány hajót, melyeken pompás, virággal s égő gyertyákkal fölékesített sártort készítenek. Gyönyörű látvány, mondhatom önnek Uram, midőn a körmenet megáll a kikötő hosszában, a plebánus belép a bárkába, az Oltáriszentséggel áldást oszt a part mentén egyesült jámbor tengerparti lakosokra s a férfiak födellen fölve, a nők térdreborulva imádkozzák a rózsafüzért. A pap „Tantumergó”-t intonál, énekelésük pedig, hálá-kaplántársamnak, ki ért a zenéhez, igazán lélekenlő. Oh, ezek a pap áldása közben földreborult fők ezen ének, mely oly kedvesen száll ég felé az igaz lelkek a légköréből... valóban megható pillanata a keresztény áhitatnak... A mi tengereseink he-

— **A csöszli eset.** A multkor egy izben rámutattunk arra, hogy az újságéhes lapok hogy csinálnak a szunyogból elefántot az igazság rovására, most ismét egy olyan esetről van szó, amikor a hírlapiról újjak jutott a fontosabbik szerep. Ifj. dr. Zichy János gróf iparvasutat épít Nagylángtól Szabadbattyánig. A kubikosok meg akarták kezdeni a munkát; de több kisbirtokos tiltakozott ellene, mert még az engedélyt nem látták. Közben megjött az engedély s megkezdődött a munka. Ebből egy borzalmas izgatási históriát csinált az egyik riporter. Izgatást, sztrájkot s veszedelmes nemzetközi szocializmust látott. A rémes hír feljutott egész a miniszterig, a ki táviratilag tudakozódott az eset után. A hatóság pedig megadta a helyes információt, hogy árnyéka sincs annak, a miről beszélnek s nem is a munkások, hanem a birtokosok okvetetlenkedtek. Ez pedig régi dolog a részükről.

— **A „Polgári Dalkör”** július hó 31-én a Széchenyi-utcai Csontos-féle kethelyiségben tekeversenylet és tombolával egybekötött nagy-szabású Anna-bált rendez. A tombolaversenyen a nyerepménytárgyak között egy *hatalos* is szerepel.

— **Városi építkezések.** A vízvárosi ovoda építkezése megakadt. Mint rendszeren — a miniszteri jóváhagyás most is késik s ámbár Havranek József polgármester tervei szerint május végére le kellett volna érkezni a jóváhagyásnak, junius elején meg kellett volna kezdődni az építésnek: még most is csak ott állunk, hogy a tervek a miniszteri hivatalok árnyékában bűszelnek. Így aztán az októberi megnyitásról szó sem eshetik: A városi hatóságoknak mindenesetre kötelessége, hogy a kánikulában elpihent iratok minél előbb lekerüljenek hozzánk. Mert az már mégsem járja, hogy mikor évek óta tizezrek állanak rendelkezésre, építeni lehet is, kell is, mégis annyi ideig halasztódik a megoldás.

A palotavárosi iskola építése igen szépen halad előre s ebben a hónapban valószínűleg már tető alá is kerül. De szeptemberre okvetlenül elkészül.

— **Szerencsétlenség a vasuti állomáson.** E címen írunk meg junius 18-i számunkban azt a szerencsétlenséget, amelynek áldozata Hoinig Ferenc raktármester volt. Mint örömmel halljuk, — bár a sérülés halálosnak látszott — a raktármester állapota napról-napra javul, úgy, hogy már csaknem teljesen túl van a veszélyen.

— **Dr. Palánszky Miklós** ker. orvos lakását Dinnye-utca 24. szám alá helyezte.

lyesen tekintik nagy megtiszteltetésnek az Oltáriszentség látogatását... Kétségkívül innét ered azon szegény asszony megjegyzése, hogy a hajó, melyen Isten volt, legalább ez évre meg van mentve a tengeri veszedelemtől.

Ezen szokás, választani, valóban kedves költészet. Kár, hogy Chateaubriand nem ismerte azt. Bizonyára szép dolgokat írt volna róla, „A Kereszténység szelleme” c. munkájában. Hogy Mária Ivhannud hajó nem zúdott darabokra a sziklán, megvallom, csaknem csoda. Mégik folytatom, kell e bizoni treporti hittel aktor, midőn a tengeri táviró nagy veszedelmet jelez?...

Oh! Kérem, vágott közbe a fiatal pap, ne szóljon így. Jól tudom, hogy ön nem azok közül való, kik semmit sem hisznek. Ha ezen szegény jóra való nép túlbuzgó hitte kissé meglepte önt, higgye el, „jó Istenre legkevésbé sem sérelmes, kinek titokzatos végzése felkorbácsolja s lecsendesíti a tenger hullámain... Nem lenne boldogabb állapot, folytatá bánatos hangon, reá mutatva a párisiak tömegére, ha körmenetben lat-hatnók öket itt a treporti kikötőben — nem lene az sokkal boldogabb állapot, ha mindazon hit-telen városi népség, mint az én szegény egyszerű hiveim, megtartották volna az isteni reményt? Leikem mélyéből imádkozom, hogy legalább ezek

— **A vármegyei tisztviselők fizetésemelése.** Kedden tárgyalja Fejérvármegye közgyűlése a vármegyei tisztviselők fizetésemeléséről szóló miniszteri utasítást. — Nagyon érdekes statisztika áll előtünk, amely azt mutatja, hogy Fejérvármegye tisztviselői fizetés dolgában a legutolsók között voltak. Most, hogy ezt az összehasonlítást megtehetjük, nem tudunk eléggé csodálkozni, hogy miért részesültek éppen a mi tisztviselőink ilyen méltatlan elbánásban, holott mint tisztviselők feltétlenül elsőrangúak. Nem rekrimálunk, mert tudjuk, hogy nem a vármegye közönségének jóakarátán mulott, hanem tisztviselőink túlszerénységén. A fentemlített kimutatásból egy-szersmind megtudjuk azt is, hogy körülbelül a következő beosztás alapján állapítják meg tisztviselőink fizetését: (Nitt-amott meglepő nagy lesz a fizetésemelés; de ez csak azt bizonyítja, hogy az illető tisztviselők eddig nem részesültek megérdemelt fizetésben.)

A tisztviselők	E d d i g i		U j	
	r. fizetése kor.	lakbér kor.	r. fizetése kor.	lakbér kor.
Alispán	5500	—	7200	—
Főjegyző	4400	800	5400	840
Árvaszéki elnök	4300	600	5400	840
Tiszti ügyész	3600	600	5400	840
Tiszti főorvos	—	—	—	—
I. oszt. aljegyző	2800	—	—	—
Főszolgabírók	3400	300	4000	700
Árv. úrnők	—	—	—	—
II. oszt. aljegyző	—	—	—	—
Árv. jegyzők	2260	300	—	—
I. oszt. szolgabírók	2800	400	2900	580
Főlevéltáros	—	—	—	—
III. oszt. aljegyző	—	—	—	—
II. oszt. szolgabíró	1000	—	2000	450
Jár. orvosok, levéltári segéd, iktatók, kiadó k. iktatók	2260	300	2200	480
I. és II. o. írások	—	—	—	—
Várnagy	850	—	1400	300
Könyvnyomda kezelő	1350	—	1600	420
Laktanyafelügyelő	—	—	—	—

A közigazgatási gyakoronokok nincsenek benn a fizetési fokozatban.

Mint a fenti kimutatásból látható, a vármegyei tisztviselők ekként a VI. fiz. osztálytól a XI. fiz. oszt. 2. fokozatáig lesznek beosztva.

sohase veszíték el jámbor, talán néha kissé gyermekes hitüket. Mert Jézus Krisztus, kinek alázasatos szolgálja vagyok, valóban Isten a tengereknek; ott volt maga is a Tiberiás tengeren, a dühögő hullámokat egy kéz-mozdulatával lecsendesítette, csodálatos halfogást rendezett s egyébként szegény halászokat választott, hogy elterjessze az egész világon a szeretet és vigasz törvényét.

Mindinkább felbuzdulva, tovább akará folytatni rögtönzött dicsbeszédét, de én, meghatva e fiatal pap vallásos lelkesültségétől, már megbántam szeszélyes megjegyzésemet.

Barátságosan megragadtam karját. Bocsis-n meg, mondám, főtisztelendő uram. Nehéz elfelejteni egy kételyekkel teljes, hosszú életet... Igaza van, egyedül a hit az, mely boldogít, s megelégedést ad. Ezt kérem imámban lelkeim teljes melegével Istenentől szüntelen. Igen, én hiszek, akarok hinni és nem leszek nyugott mind ama napig, midőn hinni fogok ama bizalommal, a szív amaz egyszerűségével, mint az ön halásza. És el fogom azt érni... Mert tudja, a jó Isten valóban ott volt a tengerparton.

Tollkőnyű nemez kalapok. Tennisz cipők, ingek, övek, mellények. Batiszt, nyers selyem, gyapjú turista ingek, rövid batiszt lábravalók. Szegett vászoncipők párja 60 krajcár. Varott lápu egész finom könnyű vászoncipők párja 1 forint.

Szalma-kalapok, női blous ujdonságok mélyen leszállított árban. Nagy választék sapkák, tricok és szweaterekben - csakis

Knazovitzky Belánál
Székesfehérvár.

kőműves, lakatos, nyomdász, pénztárosnő, vasöntő, vasesztérgályos és többféle ipari munkás. Mily áldás az ilyen rokkant munkásoknak és családjaiknak az a segedelem s mily vigasztaló érzés és jóleső öntudat az, hogy az a biztos segítség, a melyre támaszkodnak, nem a környéklet fájáról van levágva, hanem az önjerejükből, igazán szerzett saját filléreikből gyűlt össze, s rajtuk valóban beteljesedett a közmondás: „Segíts magadon s az Isten is megsegít!”

Ily magaslatos felebaráti céljainhoz méltóan az egylet az egész országban el van terjedve. Budapesten a központi egyleten (József-körút 68.) kívül négy befizető helye van, azonkívül szerte az országban 86 főközpontja van, úgy, hogy ez a legelterjedtebb intézmény hazánkban. A tagok száma eddig több mint négyezerrel növekedett s a taglétszám jelenleg hancinchezeret meghaladta. A vagyon ugyancsak az idén több mint százezer koronával növekedett s jelenleg az egy millió koronát jóval meghaladja, mely összeg teljesen biztos alapon van elhelyezve értékpapirokban a József-utca 23. sz. fővárosi házingatlanban, és készpénzben a jöhrü Hazai Bankban. Az egylet pénzkészletének nyilvántartása és ellenőrzése céljából havonként megjelenő Hivatalos Közlöny ad ki, ezenkívül az özvegyek fokozottabb segélyezése céljából Segítség-gyűjtőt hozott forgalomba.

A midőn az egyletre föl hívjuk úgy az érdekelteket, valamint a nagy társadalom figyelmét, megemlítjük még, hogy az egylet ügykezelése hatósági szigorú ellenőrzés alatt áll, és támogatói között látjuk a kereskedelmi kormányt, Budapest székesfővárosát, Pozsony, Sopron, Kaposvár és több vidéki városokat, a magas főpapságot, több országgyűlési képviselőt és jótékony emberbarátot és számos pénzintézetet. Az egyletet a keresz. miniszter 19.815/97. számú leiratával az érdekeltek figyelmébe ajánlotta. Az érdeklődők forduljanak fővilágosításért az egylet József-körút 68. szám alatt levő központi irodájához, vagy bármelyik főközpontjához vezetőjéhez.

IRODALOM.

„Igaz Szó.” A „Keresztény Munkásegylet” kiadásában Budapesten nemrégiben megindult keresztény szociális lapnak most jelent meg a IV. száma. Tartalma igen változatos és tanulmányos. Vezető cikke: A keresztény munkás egysejtelekről, Huszár Károlytól. Egyéb cikkek: Erkölcsei csodá a gazdasági bajban, dr. Prohászka Ottókar egyetemi tanártól. Szeretted, dr. Csepela Lajostól. A kereszténység és a munka, Haller Istvántól. Az uradalmi gépészekről és kovácsokról, Morva Rezsőtől. Ezeket kívül szakszervezeti, ipar-egészségügyi és egyéb munkás hírei is érdekesek. A magas színvonalú, ügyesen szerkesztett lapnak amely minden két hétben 18 oldalnyi terjedelemben jelenik meg, ára egész évre 2 korona. Megrendelhető Budapest, Práter-ut. 12. I. 12.

Anyakönyvi statisztika

1904. évi július hó 1-től július hó 8-ig.

I. Születés.

Született: 13 fiú, 7 leány. Ezekből törvényes: fiú 11, leány 6; törvénytelen fiú: 2, leány: 1; halva született 0 törvényes fiú: 0 leány: 0 törvénytelen fiú, 0 leány. — Összesen: 20.

II. Halálozás.

Elhalt: 5 fiú, 7 nő. Ezekből 7 éven aluli: törvényes fiú: 3, leány: 5, törvénytelen fiú: 1, leány 0; 7 éven felüli fiú: 1, nő: 2. — Összesen: 12.

E szerint a születés a halálozást 8-cal mulja felül.

Elhaltak: Vincay Katalin, róm. kath. 1 hónapos, Rácúta, 53. szám — Turcsányi Sipes Erzsébet Mária, róm. kath. 8 hónapos, Iskola-utca, 8. szám. — Gremperger Borbála, róm. kath. nagánzó 55 éves hajdon, Szent István-utca 9. szám. — Stuka Mária ev. ref. 3 hónapos, száraz-utca 32. szám. — Blaska Imre, róm. kath. 7 hónapos Csapó-utca, 1. szám. — Berger Sándorné Schwarz Regina izr. 38 éves, Vásártér, 11. szám. — Labo Julianna, róm. kath. 9 hónapos Kert-utca, 22. szám. — Bebesi István róm. kath. 8 napos, Sörpince-utca, 24. szám. — Tóth József, róm. kath. 4 hónapos, Salétornó-utca, 2. szám. — Galambos István, róm. kath. háztulajdonos és szőlőbirtokos, 43 éves Kéz Terézia férje, Kórház-utca, 6. szám. — Matusek László, róm. kath. 13 hónapos, Horváth István-utca, 2. szám.

SZERKESZTŐI ÜZENET.

F. Helyben. Mikor egy-egy koporsó bezárul s a család tagjai mélytelen fájdalommal állják körül a szomorú ravatalt, gomba módra teremnek olyanok, a kik a bánat idején éles tövisekkel teszik fájdalmasabbá. Csunya tulajdonsága ez az embernek. Így tettek az én átal is említett, a napokban elhunyt dék, szorgalmas polgártársunk halála esetén is. Mi is hallottuk, hogy az anyanyelvi tönkre jutott s szegény családját a szűkölködésnek tette ki. Mi azonban ügykezelünk tudomást szerezni a valóságról s épen ennek a legbiztosabb információ alapuló felvilágosításnak alapján mondhatjuk, hogy a mende-monda csak mende-monda. Teher van, ez igaz. De melyik gazdálkodó ember képes ezt ma kikerülni, mikor épen a magyar földre nehezedik a legtöbb súly? Egy-két rossz termés, elemi csapás, a melyből ugyan csak bőven volt részünk, sok bajjal sujtották a gondokkal küzdőket. De a hogyan egyesek beszéltek, semmiesetre sem igaz. G. I. gondos, fáradiatlan gazda volt, családjának igazi jó apja, a ki úgy hagyta hátra családját, hogy anyagi jólétük biztosítva van. Ennyit az igazság okáért mi is szükségnek tartottunk megjegyezni.

Kiváncsi. Ön szeretné, ha mi szavá tettük volna az orthodox izraelita hitközség ügyét, hogy a legutóbbi rabbi-választásnál a vokosok pénzért vetettek. Nemmi közünk hozzá. Ez teljesen az ő belügyük. Mi sem óhajtjuk, hogy a mi közbeszéd tárgyává tegye. Az ilyen, — akárki tegye — helytelen és elítélendő. Mi közé a keresztény olvasóközönségnek ahhoz, hogy a szidónál simonai utján jutott a rabbi az ő székéhez és mi segített a cikkő azaz, hogy éppen a keresztény közönséget értesítette róla? Semmi.

Versírő. Bocssáson meg az ö-zinteségért, de bevalljuk, hogy az ájtás szole könyveketett fennünket, mikor becses versét olvasni kezdtük. Hol a manóba szedte ön az írtet az ilyen verselményhez?

Napvilágnál rübdögél a főeske
Holdvilágnál csiprel a szeskeske
Ah!

! Nem szeret engemet a Böske.

Ugy kell magának. Ne is szeretesse soha! Se a Böske, se más, ha ön képes. Ily komisz veszettségekkel gyötörni őt. Sorait egyébiránt — hogy a nagy természetű, mélyre kárba ne vesszenek — át fogjuk adni Horváth Sándor okl. állatorvosnak. Alkalmadtán adja be valamely páciensnek. S mi biztosítjuk, hogy bizonyos betegségeknel okvetlenül fog használni.

G. Sárosi. Szives sorait köszönjük. Magunk is úgy voltunk meggyőződve, hogy Sárosi közséje egyike megyénk nemcsak legkedvesebb, de legrendesebb közséjeinek. Népe becsület, vallásos és példászerű. Tudjuk, hogy ennek létrehozásában nagy érdeme van a közséj derék elüljáróságának, első sorban lelkiismeretes, gondos jegyzőjének. Az említett eset a kivételek közé tartozik. Mi is olyannak tekintettük és semmi esetre sem akarunk belőle az egész közséjre következtetést vonni.

Pályázat.

Posta és táviráségédítiszteké leendő kiképzés céljából a soproni m. kir. posta és táviráségédítiszteké kerületnek alább megnevezett hivatalaihoz a folyó 1904 évben 30 növendéket fogok felvenni.

Posta és táviráségédítiszteké fölvetélt azon magyar honos ifjak pályázhatnak, a kik a magyar nyelvet, a horvát-szlavonorsági illetőségtük pedig a horvát nyelvet szóban és írásban bírják, továbbá a középiskola IV-ik vagy ezzel egyenlő rangu más iskola megfelelő osztályát hazai tanintézetben sikerrel végezték, 14 évesnél nem fiatalabbak és 16 évesnél nem idősebbek; az iskola bevégezése és növendékké fölvetélt között azonban legfeljebb egy évi megszakítás lehet, mely esetben hitelesen igazolni kell, hogy ezen egy év alatt az illető hol tartózkodott és mivel foglalkozott.

Ezen feltételeken kívül a pályázók közséj erkölcsi bizonyítványval feldhetetlen magaviseletüket, közhatalosi orvosi bizonyítványval pedig ép és egészséges, a posta-távirda-távbeszélő szolgálatra testileg alkalmas voltukat is igazolni tartoznak.

A fölvetéltől sajátkezűleg irt, *ivenként* egy koronás pénzügyi bélyeggel ellátott és a fennebb elsorolt feltételeket igazoló okmányokkal felszerelt kérvényvel 1904 évi július hó végéig lehet folyamodni.

A kérvény az illető posta- és táviráségédítisztekéhez címezve, azon posta- és táviráségédítiszteké feljuttatandó be, hová folyamodó növendékké fölvetéltől óhajtja.

A folyamodványokra a szülőknök, illetve árvánka a gyámnak belegegyező nyilatkozata is reá vezetendő.

A fölvetélt növendék köteles a szolgálatot az értesítés kézhezvétele után legkésőbb október hó 1-én megkezdeni.

A növendékek 18 éves életkoruk betöltéseig gyakorlati kiképzés alatt állanak; ezen kiképzés első felében semmiféle javadalmazásban nem részesülnek; az első év második felében azonban kincstári posta-távirdahivataloknál havi 15 korona, a második évben havi 30 korona, a 3-ik évben havi 40 korona és a 4-ik évben havi 50 korona napidij-átalányt kapnak.

Nem kincstári posta-távirdahivataloknál a díjazás a növendék és postamester között szabad egyezkedés tárgya. Az oktatásért azonban a postamesternek nem szabad díjat szedni.

A növendékek 18 éves életkoruk betöltése után a posta-távirdaigazgatóság székhelyén vizsgára bocsátatnak s a vizsga sikeres letétele után kinevezetetésükig kincstári posta-távirdahivataloknál napidijas minőségben nyerne alkalmazást.

Növendékek felvételeire a következők posta- és táviráségédítiszteké vannak felhatalmazva:

I.) Kincstári hivatalok: Győr 2, Kismarton, Komárom 1. Körment, Kőszeg, Magyar-Óvár, Moson, Pápa, Sopron 1, Székesfehérvár 1, Szombathely 1, Tata és Veszprém.

II.) nem kincstári hivatalok: Csákvár, Czell-domólk, Ercsi, Kisbér, Nagymarton, Pinkafő, Rohonc és Vasvár.

Sopron, 1904. június hó 27-én.

A soproni

m. kir. Posta- és Táviráségédítiszteké.

**BRAZAY FÉLE
SOSBORSZESZ**

**NACY ÜVEG ÁRA: 2 KORONA
E KIS ÜVEG ÁRA: 1 KORONA
HASZNÁLATI UTASÍTÁS MINDEN ÜVEGHEZ
MELLEKELVE VAN!**

Elsőrangú bútörzet.

Van szerencsém a n. é. helybeli és vidéki közönség becses tudomására hozni, hogy **saját műhelyemben készült** asztalos munkákból raktártartok a

Kórház-utca 4. sz. alatt (saját ház).

Raktáron vannak: **úri-, háló-, ebéd-, szalon-, előszoba- és konyha-butorok** a legszolidabb kivitelben, melyeknek jöminőségéért felelősséget vállalok.

Főelvem odairányul, hogy ezen szakmában, előforduló súly **gyári** munkák által félrevezetett közönség helyben találjon **szolidan készült butorokat.**

Elválllok továbbá **minta és rajz** szerint választott butorok készítését bármily kivitelben, ugyszint **mindennemű asztalos munkákat** jutányos áron.

Raktáromat a n. é. helybeli és vidéki közönség b. figyelmébe ajánlom.

Kiváló tisztelettel

NYARI GABOR,
52—4 épület- és butor-asztalos. 2773

A

szőlő peronoszporája ellen

való védekezéshez általánosan elismert legjobb anyag a

DR. ASCHENBRANDT-féle

Bordói-por.

Ara Budapesten:

50 kilogrammos zsákokban á kilogramm **66 fillér**, 10 és 5 kilogrammos zsákokban á kgr. **70 fillér**, valamint 2 kilogrammos dobozokban á kgr. **71 fillér**.

Használata olcsóbb, biztosabb, előállítás gyorsabb, a levélhez jobban tapad, mint a rézgálicz, a permetezőt sohasem dugítja.

A magyar-óvári magy. kir. gazdasági akadémia növényéleti állomása kísérletének fényes eredménye a legkitünőbb külföldi szaktudósok véleménye, számos magyar gazda bizonyítványa bárkinél díjtalanul megküldetik.

A bordói-por ezenkívül kitünő eredménnyel használható a burgonyavész ellen, gyümölcsfák permetezésére, gabonaszávásra és baromfiólat fertőtlenítésére.

Megrendeléseket elfogad

„Magyar Mezőgazdák Szövetkezete“
Budapest, V., Alkotmány-utca 31. sz.

A por kapható és megrendelhető: Fejérmegyei Gazdasági Egyesületnél Székesfehérvárott; Kovács Pálnál Székesfehérvár; Szigeti Testvéreknél Székesfehérvár; Déry János és Fiánál Ercsiben; Reichard Mór-nál Csákvárott.

TARCSA gyógyfürdő

Vasvármegyében.

Glaubersó-tartalmú szénsavdús vasforrások.

A legújabb módszerek szerint berendezett pezsgő és ásványvíz, valamint **vasláp-fürdők**. Kellemes hűvös égő, a kényeseln minden igényeinek megfelelő olcsó lakások; villanyvilágítás, 4 jó vendéglő, gyógyszerár, naponta 2-szer zene; szép kirándulások. A női szerven bántalmat, sápkor, vérszegénység, továbbá a légzési és emésztési szerven bajai ellen kiváló orvosi tekintélyek ajánlják.

Évad május hó 22-től szeptember hó végéig.

Az évad kezdetétől június 15-ig és augusztus 15-től szeptember végéig tetemesen olcsóbb árak. Felvilágosítással szolgál és kivánatú prospektust küld a fürdőigazgatóság. Állandó fürdőorvos Dr. Bartó Kornél v. tanársegéd. **Tarcsai Károly-forrás** különösen mint óvszer járvány esetén kitünő ivóvízzel ajánlható. Megrendelések Tarcsa-fürdő igazgatóság-hoz intézendők és Budapesten Edeskyta L. cs. és kir. udvari szállításhoz (V. Erzsébet-tér 8.). — Vasuti állomás posta és távirat helyben, Budapestről és Győről naponta Tarcsa-fürdő felirata közvetlen I. II-od osztályú kocsik közlekednek oda-vissza. 2755 10—8

**Elsőrendű szabó-
üzlet, amitt is inkább,
mert szabásza a kitünő szabás-
ról méltán híres: Szirkovics András.**

TÖB LADOS férfisabó

Székesfehérvár, Kossuth-utca 15. (a postahivatal szemben)

Készít mindennemű polgári öltöny-
ket, papruhákat, katonai egyen-
ruhát és liberált a legju-
tányosabb árban.

2760 52—6

Tömeges vételek

és a legolcsóbb bevásárlási források felkutatása folytán hihetetlen olcsó áron ajánlhatom a t. c. vevőközönségnek rak-táromon levő áruimat.

Használt, de jókarban levő **vaságyakat**, míg a készlet tart **3 koronaért**, minden méretű és minőségű **szálvasat 19 fillértől** kezdve árusíthatok. A legkülönbözőbb fajtu **szegek 10 kgrm-ként 3 koronaért**, ugy-szintén mindennemű **uj- és avét vasak, vaseszközök, gazdasági gépek, kocsi és szekértengelyek** minden sulyban és alak-ban, **cementárúk, rétegfémek, kátrány és aszfaltpapírok** gyári áron kaphatók.

Elsőrendű, igen szapora **meszet 2.40 kor.** házhoz szállítok, **porosz kovács szenet** pedig **3.60 koronaért**.

A t. c. közönség szives pártfogását kéri

Grosz Bernát

a dr. HeiCberg-féle aszfaltpapírok egye-düli elárusítója.

Telefon: 122. Rác-utca 5. sz.
2681 52—23

Hirdetések

jutányos áron felvétetnek
a kiadóhivatalban.

Van szerencsém a n. é. közön-ségnek becses tudomására hozni, hogy **33 év óta fennálló**

könyvkötő üzletemben

ugy a legegyszerűbb könyvkötést, mint a legdiszesebbet is, üzleti vagy könyvtári könyvek bekötését a leg-jutányosabb árért pontosan elkészí-tem.

A n. é. közönség szives párt'o-gását kérve

kiváló tisztelettel

Friesz József,

2713 52—17 könyvkötő
Székesfehérvár, Iskola-utca 3. sz.

Művészi freskók

Oltárképek s mindennemű Egyházi festmények

készítésére, vagy restaurálására a legjutányosabb árért vállalkozom.

Ugy ezekben, mint tájképek, továbbá természet és fénykép utáni arcképek festé-sében 15 évi gyakorlattal bírok.

Az eddig festett képeim több ezerre rugnak, így azok felsorolása lehetetlen; de fel-említem, hogy **Székesfehérvárott** a zirci, Liptó-Szt. Miklóson, Lócsán, Alsó-Kubinban stb. stb. a rk. templomokban számos freskót és oltárképet festettem. Azonkívül megrendelőimnek vagyok szerencsés nevezhetni gróf Zichy Jenőt, dr. Károly János nagyrepóstat, Vajda Ödön főapátot, báró Fiáth Pál és Kürthy László főispánokat és sok más főurat.

Zsolt József

festőművész, Székesfehérvár, Simor-u. 21.

2778 52—4

Olajfestésű oltárképek:

Méret cm.	60 100	70 130	90 160	100 170	125 200	160 250	180 280	220 300
Korona	23.—	35.—	50.—	60.—	90.—	110.—	150.—	180.—

Első cs. és kir. osztrák-magyar kizárólag szabad- viharmentes

HOMLOKZAT-FESTÉK-GYÁR

Kronsteiner Karoly

Bécs, Ill., Hauptstr. 120., saját házában.

Kivánatra ingyen própa, mintakönyv prospektus.

Főraktár: Schön Rudolf, Zöldfa-utca 15. sz. Székesfehérvár.

Kronsteiner-féle uj zománc. **Homlokzat-festéke hatós. védve.** Ötven különböző minta, vízzel keverhető, mosható, viharmentes, tűzálló, zománczott, csak egyszerű mázolás. Jobb, mint az olajfesték. Évek során szállítja cs. és kir. uradalmak, katona- és civilintézőségnek, vasutak-nak stb. Minden résztvev kiállításon első díjjal jutalmazva. Legolcsóbb festék homlokzatokra, belterületre, különösen iskolák, kórházak, temp-lomok, kaszárnyákhoz stb. és mindenféle más tárgyhoz. **Egy négyzetméter ára 2 1/2 kr.** Meglepő eredmény. **Homlokzat-festék**, viharmentes, mész-ben oldható, 49 minta olajfestékkel azonos. Kgr-ja 12 kr.-tól följebb.